

מסכת מנחות

פרק ד משנה ג

הפר והאילים והכבשים והשעיר אינן מעכבין את הלחם, ולא
הלחם מעכבן. הלחם מעכב את הכבשים, והכבשים אינן
מעכבין את הלחם, דברי רבי עקיבא. אמר שמעון בן גנסי, לא
כי, אלא הכבשים מעכבין את הלחם, והלחם אינו מעכב את
הכבשים, שכן מצינו, כשהיו ישראל במדבר ארבעים שנה,
קרבו כבשים בלא לחם, אף כאן יקרבו כבשים בלא לחם.
אמר רבי שמעון, הלכה כדברי בן גנסי, אבל אין הטעם
כדבריו, שכל האמור בחמש הפקודים, קרב במדבר. וכל
האמור בתורת כהנים, לא קרב במדבר. משבאו לארץ, קרבו
אלו ואלו. ומפני מה אני אומר יקרבו כבשים בלא לחם,
שהכבשים מתירין את עצמן בלא לחם. לחם בלא כבשים, אין
לי מי יתירנו:

